

Reformation idag

95 teser om situationen i kyrkan och samhället lutheråret 1996

Upprop till omvändelse

1. När vår Herre och Mästare säger: "Omvänd er. Himmelriket är nära." (Matt 4:17) vill han att den troendes hela liv skall vara omvändelse.

2. Denna omvändelse börjar med besinning och sorg över det falska beteendet som hittills rätt, såväl den enskildes som kyrkornas i sin helhet.

3. Om omvändelsen är ärlig leder den till att den enskilde och kyrkorna hatar och lämnar det falska uppförandet, synden - inte i egen kraft, utan genom Jesu Kristi nåd och kraft.

4. Gud lovar den botfärdige *förlåtelse och en ny början*:

"Om jag tillsluter himmelen, så att regn inte faller, om jag befäller gräshoppor att fördärva landet eller om jag sänder pest bland mitt folk, men mitt folk, det som är uppkallat efter mitt namn, då ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, så vill jag höra det från himmelen och förlåta deras synd och skaffa bot åt deras land" (2 Krön 7:13-14).

Den nutida samhällliga situationen

5. Den enskilde gillar många *synder* som t.ex. gudlöshet, högmod, kärlekslöshet, ockultism, olydnad, abort, otukt, äktenskapsbrott, homosexuellt praktiserande, drogmissbruk, lögn, girighet, stöld (jmf. 2 Mos 20:2-17; Rom 1:18-31; 1 Kor 6:9, Gal 5:19-21).

6. Visserligen har sådana synder begåtts i alla tider, men idag *accepteras* många av dem *offentligt* och lyfts t.o.m. fram som föredöme. "Ändå är det just så de lever, ja än värre, de tycker det är bra när andra gör det" (Rom 1:32).

7. I många stater har lagar som förbjuder hädelse, pornografi, abort, eutanasi, homosexuellt utövande, drogmissbruk och liknande förmildrats eller avskaffats.

8. Ett samhälle som accepterar eller t.o.m. offentligt gynnar handlingar, vilka den Heliga Skrift kallar "synd" och "avsky" i Guds ögon, gräver sin egen grav. Det samhället mognar till dom. "Rättfärdighet upphöjer ett folk, men synd är folkens vanära" (Ord 14:34).

9. Många stater liknar idag det romerska riket strax före dess undergång: Den inre orsaken till dess fall var den *sedliga dekadensen*.

10. Det är nu bara en fråga om tid tills dagens stats- och samhällssystem, som ställer sig emot Guds bud, *går under*.

Kyrkornas svek

11. I denna situation skulle kyrkorna (både folkkyrkor och frikyrkor) ta sitt uppdrag på allvar; både lokalt och världsvitt

vara "*ljus*" och "*salt*" och stå emot denna utveckling (Matt 5:13-16; Rom 12:2; Ef 5:11).

12. Gör de inte detta står de under den dom Gud uttalar över den otrogne väktaren: "Om jag säger till den ogudaktige: 'Du måste dö', och du då inte varnar honom, ja, om du inte säger något för att varna den ogudaktige för hans ogudaktiga väg och rädda hans liv, då skall väl den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand" (Hes 3:18).

13. Enskilda personer och grupper inom kyrkorna bjuder tidsandan tappert motstånd, men *i sin helhet* viker fler och fler kyrkor av från sin uppgift: att förkunna evangelium och försvara Guds bud.

14. Kyrkan förlorar sin *orientering* när hon lämnas ut åt tidsandans ideologier.

15. En *kyrka* som förlorat sin orientering kan inte längre visa den *enskilde* vägen.

Övergivandet av den Heliga Skrift

16. Kyrkan började förlora sin orientering, när hon övergav den Heliga Skrift, som är trons och kunskapens *källa*.

17. Den Heliga Skrift är visserligen till det *yttre* i bruk i många kyrkor, men underkastas ofta det självständiga *förnuftets* tyranni, som bryter sönder innehållet och förnekar Guds uppenbarelse.

18. Zinzendorf ber riktigt: "Om inte *ditt ord* längre gäller, vad skall då tron vila på? Jag bryr mig inte om tusen världar, utan bara om ditt ord."

19. Då kyrkan i reformatorisk mening är en "Guds Ords skapelse", upphör hon att vara kyrka, om hon överger Guds Ord.

20. När kyrkan överger Guds Ord, behöver man inte förvåna sig över konsekvenserna: Följden av att hon lämnar Guds Ord blir att hon också lämnar Ordets innehåll - det betyder: upplösning av biblisk lära och bibliskt leverne.

Upplösningen av den bibliska läran om Gud

21. Upplösningen av biblisk lära börjar med en upplösning av den bibliska förståelsen om Gud. Gentemot den Heliga Skrifts klara utsagor om Guds treeniga väsen och hans allmakt, hans helighet och rättfärdighet förnekas dessa eller omtalkas till oigenkännlighet av många "teologer".

22. Den som bestrider, att de under och profetior Bibeln talar om verkligen hänt eller kommer att inträffa, föreställer sig Gud som en maktlös princip - bildligt talat: "utan armar och ben". Men en sådan "gud" är en egentillverkad avgud, rationalistiska

filosofers gud, men inte "Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud", Jesu Kristi Fader (Blaise Pascal).

Upplösningen av den bibliska läran om Kristus

23. Många "teologer" hävdar idag att Jesus Kristus bara var en *människa*, socialrevolutionär, fredspredikant, befriare eller liknande - men inte Gud. De säger att han varken föddes av en jungfru eller kroppsligen stod upp från de döda, eller for upp till himmelen. Inte heller menar de att han synligt i sin kropp skall komma tillbaka i makt och härlighet. Vidare förnekar de att hans död på korset skulle kunna frälsa oss från våra synder. Till detta kan sägas att Arius, den kände irrläraren på 400-talet e. Kr., lärde bättre än vissa "moderna teologer". Arius betraktade åtminstone Jesus som ett "övernaturligt Logos (ord)" och inte bara som en människa. Dock bär alla irrläror den tendensen i sig att stegras ju längre historien fortskrider.

24. Mot Arius och många "moderna teologer" måste sägas: Jesus Kristus är inte blott *människa*, inte Guds *skapelse*, utan *sann Gud och sann människa*, Guds evige *son*. Det betyder: Gud själv i den andra personen i sin treenighet. "Den som har hans son har livet. Den som inte har Guds son har inte livet (1 Joh 5:12; jmf. 1 Joh 2:22; 4:2-3).

Upplösningen av den bibliska läran om synd och frälsning

25. Där den bibliska läran om Kristus utarmas, där utarmas också den bibliska läran om *synd och frälsning*. Ty en "maktlös" Kristus har inte heller någon makt att frälsa oss från synden, döden och djävulen.

26. Följden blir antingen att synden bagatelliseras och giltigheten av Guds bud förnekas - eller att frälsningen helt eller delvis överlämnas i människans egen hand (*självfrälsning eller synergism*).

27. Bagatelliserandet och *förnekandet av synd* i biblisk mening kommer till uttryck i olika uppfattningar i samhället och kyrkan idag, t.ex. att utlevd homosexualitet varken skulle vara syndigt eller sjukligt, att pornografi, abort och eutanasi tillåts, att man skulle komma till rätta med kriminaliteten om man legaliserade droger. Men "ve dem som kallar det onda gott, och det goda ont, dem som gör mörker till ljus, och ljus till mörker, dem som gör surt till sött, och sött till surt" (Jes 5:20).

28. Öppet eller fördolt propageras det för självfrälsning inom olika "modeteologier", t.ex. i den feministiska blods-"teologin", som förväntar frälsning genom kvinnans kraft och hennes menstruationsblod istället för genom Jesus Kristus. Detsamma gäller befrielse- och revolutions-"teologin", som sätter sitt hopp till kraften i vissa grupper i samhället och deras revolutionära kamp. Likaså inom den psykologiska "teologin", som hoppas på frälsning genom att människan lär sig behärska olika tekniker, som tjänar självförverklingens syften.

29. Men nu som förr gäller, att "hos ingen annan" än Jesus Kristus "finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss" (Apg 4:12).

Främmande andars intrång på kyrkligt område

30. Ju mer en kyrka anpassar sig till *tidsandan*, riskerar hon att inte bara fördriva *Guds Ande* från sin mitt, utan också släppa in *främmande andar* genom bakdörren.

31. Dessa främmande andar härskar i denna världens *ideologier och religioner* (Ef 6:12).

32. När det hävdas att de främmande andarna är *identiska* med Guds Ande, så visar det på vår tids förmörkelse. Ty det gäller: "det som de offerar offerar de åt demoner och inte åt Gud" (1 Kor 10:20).

33. När det vid interreligiösa "böneträffar" gång på gång hänvisas till "Assisis ande" (d.v.s. "religionernas fredsbön" i Assisi 1986) skulle ledarna för sådana möten lyssna på det första budet: "Jag är Herren, din Gud,...Du skall inga andra gudar ha vid sidan av mig" (2 Mos 20:2-3).

Kyrkornas förvärldsligande

34. Många människor, också många politiker, väntar på ett klagörande ord från kyrkorna utifrån den Heliga Skrift.

35. Ju mer "tidsanpassad" och "världsöppen" en kyrka vill vara, desto mer riskerar hon att glömma sitt *egentliga* ord, det som hon är skyldig en alltmer ateistisk och osäker befolkning.

36. En kyrka, som anpassar sig till tidsandan och politikens dagsparoller från höger till vänster, kan inte längre verka förändring i världen, utan hamnar i bakvattnet. Hon förvärldsligas och gör sig därmed själv överflödig.

37. Den enda *utvägen* är att göra bot. På nytt lyssna till Guds Ord, som vi fått det i den Heliga Skrift, och predika detta för världen i både ord och handling.

Den troendes förhållande till den nutida domen

38. Att många kyrkor idag saknar kraften och entydigheten i en biblisk förankrad lära och liv är redan en *Guds dom* (1 Petr 4:17) och ett utslag för den yttersta tidens *avfall* från den räddande tron (Matt 24:12; 2 Tess 2:3).

39. En kyrka som tilltar i sitt hor, blir mer och mer lik världen. Hon blandar hedniska gudar med Bibelns Gud, strävar efter pengar, makt och världens erkännande, ringaktar Guds bud och frälsningen genom Jesus Kristus och ansätter de sant troende (Upp 17-18).

40. Ändå är de troende också i fortsättningen kallade att tro, älska och hoppas, liksom att *be* för sina baktalare och förföljare, så att också de finner vägen till bot (Matt 5:44).

41. Men framför allt är de troende kallade att förbli *trogna* mot Herren och Frälsaren Jesus Kristus och stå emot varje tendens till uppblandning eller världsanpassning. De är kallade att göra så många människor som möjligt till Jesu lärjungar: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar" (Matt 28:19).

Fasthållandet vid missionsuppdraget

42. Missionsuppdraget och frestelsen löper parallellt och båda kommer att upphöra först när Jesus kommer tillbaka i makt och härlighet (Matt 24:14). Mission (i betydelsen icke troendes omvändelse till Jesus Kristus) är de troendes positiva svar på de talrika frestelserna.

43. Mission är kyrkans andning. Utan mission dör kyrkan ut. Det finns bara två alternativ: "*Mission eller död*" (Otto Riecker).

44. När en kyrka som helhet inte längre vill eller kan ta missionsuppdraget på allvar är de enskilda troende kallade att göra denna tjänst genom att grunda nya eller understödja bibeltrogna *missionsorganisationer*.

45. Genom bibeltrogna missionsorganisationers arbete kan *nya församlingar* och kyrkor grundas som i förekommande fall kan ersätta de kyrkor som avfallit från den kristna tron.

Frågan om kyrkoutträde

46. Varje troende är kallad att själv pröva efter den Heliga Skrift, om hans församling och kyrka står på Guds Ords grund eller inte.

47. Där han ser avvikelser och missförhållanden skall han ta upp detta offentligt. Handlar det om svåra missförhållanden och dessa trots upprepade protester inte avskaffas får han antingen lida still eller träda ur kyrkan. Så länge det går skall han dock inte träda ur, utan "*träda upp*".

48. Missförhållandena kan dock bli så stora, att ett kyrkoutträde blir *oundgängligt* p.g.a. samvetet och lydningen mot Jesus Kristus. Detta sker när en kyrka som helhet antar lagar som bejaktar irlära och synd och gör dessa lagar förbindliga.

49. Träder den troende ut ur sin kyrka, som i sina grundartiklar och livsyttringar har avlägsnat sig långt från den Heliga Skrift, då kan han vara säker på att han *inte* träder ur Kristi Kyrka. Han lämnar bara en institution, som med orätt ännu kallar sig "kyrka".

50. Den sanna Kyrkan är inte heller fullkomlig, men hon består av medlemmar som vill leva av Kristi kraft och i enlighet med Bibelns undervisning, de lever vidare utanför denna institution och finner nya former för sin gemenskap. Bara för dessa gäller: "dödsrikets portar skall aldrig få makt över den" (Matt 16:18).

Grundvalar för en reformatorisk kyrka

51. Vilken kyrka en troende än befinner sig i behövs det en reformation i betydelsen av *andlig förnyelse*. Denna kan bara börja hos den enskilde genom kunskap om den egna skulden och förtröstan på Jesu Kristi nåd och kraft.

52. *Endast Jesus Kristus* skall vara Herre, inga andra herrar, religionsstiftare eller ideologer.

53. *Endast Guds Ord*, som är nedtecknat i Bibeln, skall gälla. Inga andra ord, uppenbarelseskällor eller ideologier.

54. *Endast av nåd genom tron* blir vi räddade. Inte genom självfrälsningstekniker, reinkarnationsföreställningar eller det syndiga försöket att förbereda det kommande Gudsriket genom att med mänsklig makt upprätta ett världsfredsrike.

55. "*Jesus Kristus*, som han är omvitnad i den Heliga Skrift, är *Guds enda Ord* som vi skall lyssna på, som vi i liv och död skall förlita oss på och som vi skall lyda. Vi förkastar den falska läran att kyrkan förutom detta enda Guds Ord kan och måste ha andra händelser och makter, gestalter och sanningar som erkänns som Guds uppenbarelse" (Barmendeklarationen kap. 1 från 1934).

Sann och falsk enhet

56. En sann reformation i betydelsen en andlig förnyelse går genom bot och förändring av många *enskilda* till en ny *gemenskap* i anden - först osynlig, sedan mer och mer synlig.

57. De troendes *splittring* i en mångfald smågrupperingar som bekämpar varandra är olydnad mot Gud, en skam för världen och innebär en förlamning i missionsuppdraget (jmf. Joh 17:20-21). Splittringen behöver dock inte vara ett oövervinnligt hinder om de troende tänker på evangeliets centrum: syndares rättfärdiggörelse genom nåd, och upptäcker *enheten i det väsentliga*: "I väsentligheter enhet, i oväsentligheter frihet, över allt kärlek".

58. De troendes enhet, som kommer genom Guds Ord och bot, är inte en enhet på bekostnad av den bibliska sanningen, utan en *enhet i Kristi sanning* (Joh 14:6; 17:11; Ef 2:14).

59. *Den sanna enheten* omfattar bara dem som tror på Jesus Kristus och håller hans Ord som "sanningen". Det är de som lever i världen, men inte av världen och som därför hatas av världen (Joh 17). *Den falska enheten* däremot omfattar hela mänskligheten uppblandad med ideologier och religioner och som genom tvång, diskriminering och slutligen våld förföljer alla som troget bekänner Jesus Kristus som den ende Herren och Frälsaren.

60. *Den sanna enheten* skänker Gud alla folk genom mission och evangelisation genom det klara ropet till den frälsande tron och efterföljelse av Jesus Kristus (Matt 28:18-20; Joh 17:6ff). *Den falska enheten* drar sig undan detta rop till omvändelse genom en mänsklighet som menar sig vara självständig och som därför ställer politiska problem och självfrälsningsförsök i förgrunden. Men det är en mänsklighet utan Gud som "inte velat ta emot den kärlek till sanningen som kunde ha räddat dem" och som kulminerar i Antikrist "han som sätter sig i Guds tempel och utger sig för att vara gud" (2 Tess 2:4,10).

61. *Den sanna enheten* tål ingen irlära (Gal 1:6-10; 2 Joh 9-11; Jud 3ff). *Den falska enheten* tål irlära och t.o.m. befrämjar den när den blandar ihop religioner och ideologier.

Teologins förnyelse

62. För en reformation, i betydelsen andlig förnyelse, är *teologins förnyelse* nödvändig.

63. Teologins förnyelse kan endast ske när *Bibeln* på allvar tas som Guds Ord och när det mänskliga förnuftet respekterar och underordnar sig det.

64. En *bibeltrogen utbildning* - och det betyder erkännande av bibeltrogna utbildningsplatser och grundande av nya (skolor, bibelskolor, akademier och högskolor) - är därför nödvändig.

Praktiserandet av församlingstukt

65. Många missförhållanden inom teologin och kyrkan har orsakats genom att *församlingstukten* inte längre praktiseras i någon större utsträckning.

66. Församlingstukt innebär *bestraffning* eller *uteslutning* av personer, som offentligt lär eller lever obiblskt.

67. Skall församlingstukten få någon verkan måste den utövas på den kyrkliga hierarkins alla plan, *biskopars och församlingsäldstes, förtroendevaldas och kyrkoledares plan* om de förför eller understöder förförelse.

68. Ty ”*lite surdeg får hela degen att jäsa*” (1 Kor 5:6) - och det gäller ännu hellre när det handlar om surdeg hos personer i inflytelserika ställningar.

Den enskilde troendes uppdrag

69. Varje troende är kallad att praktisera det ”*allmänna prästadömet*” (jmf. 1 Petr 2:9). Det betyder att ta uppgiften som kristen på allvar och utifrån den Heliga Skrift pröva lära och liv.

70. Till det allmänna prästadömet hör också uppgiften att bjuda tidsandan *motsånd* och inte tuga för obibliska utvecklingar. Vi kämpar ”inte med våld, utan med ordet” (Martin Luther).

71. Varje troende är inbjuden att stå i kontakt med Gud dagligen genom *bibelläsning och bön* och låta sig stärkas och korrigeras av honom.

72. Han är kallad att förkunna *budskapet* om Jesus Kristus såsom Bibeln förmedlar det till oss, utan inskränkningar, eftergifter eller tillägg.

73. Han är också kallad att ta Bibelns etiska undervisning på allvar - även när den talar emot tidsandan - och leva i enlighet med den.

74. Han är kallad att arbeta för en *väckelsekristen, missionsinriktad församlingsuppbyggnad*.

75. Han är kallad att sluta upp bakom kyrkliga medarbetare, t.ex. präster och pastorer som genom sin bibeltrogna, väckelseinriktade predikan får problem med sin kyrkoledning och som kanske isoleras eller avskedas.

76. Han är kallad att inte *lämna kollekt eller betala skatt* till sådana ändamål som strider mot evangeliet.

77. Han är kallad att arbeta med eller understödja *bibeltrogna organisationers* skolor, akademier, massmedier, möten etc.

Kyrkornas uppdrag

78. Kyrkorna är kallade att endast orientera sig efter Guds Ord och förkasta varje obiblisk lära, för att kunna förmedla vägledning till enskilda och till samhället i sin helhet.

79. De är kallade att ge mer plats för *evangelisationsarbete* än vad hittills skett på många orter.

80. De är kallade att stödja bibel- och bekännelsetrogna *medarbetare* och inte hota dem med sanktioner eller avsked.

81. De är kallade att inte besluta om *påtvingade kollekt*er till ändamål som bibeltrogna kristna inte kan stödja för sitt samvete.

82. De är kallade att ge klara besked i *etiska frågor* som äktenskap och familj, abort, dödshjälp och homosexualitet. Dessa besked skall vara i enlighet med - och inte mot - den Heliga Skrift.

Staten och samhällets uppdrag

83. Staten är inte identisk med kyrkan (jmf. Joh 18:36). Ändå är det till välsignelse för staten, om den följer de grundläggande bibliska regler som borde förmedlas till den genom kyrkorna (vilket tyvärr sker i en allt mindre utsträckning).

84. Sådana grundläggande regler finns framför allt i *de tio buden* (2 Mos 20:2-17).

85. Om sådana grundläggande regler inte längre beaktas utbryter *kaos och anarki*.

86. I många länder stöder vissa *grupper och partier* kaos och anarki då de bekämpar - öppet eller fördolt - de gudomliga grundordningar som är nedlagda i de tio buden.

87. Den Heliga Skrift karakteriserar sådana människor på detta sätt: ”Det skall du veta, att i de sista dagarna blir *tiden svår*. Då kommer människorna att tänka bara på sig själva och på pengar; de blir skrytsamma, högmodiga, fräcka, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, ogudaktiga, kärlekslösa, oförsonliga, fulla av förtal, obehärskade, våldsamma, främmande för allt gott, svekfulla, hänsynslösa och inbilska. De älskar njutningen mer än Gud. De bär fromheten som en mask men vill inte veta av dess kraft....som ständigt blir undervisade men aldrig lyckas komma till insikt om sanningen” (2 Tim 3:1-7).

88. I många länder har människor, som är förelöpare till ”*laglöshetens människa*” (2 Tess 2:3), redan kommit till makten eller strävar efter den. De får ett allt större inflytande inom politiken och rättsskipningen, inom massmedia, högskolor, skolor och kyrkor.

89. Politiker, jurister, journalister, lärare och anställda inom kyrkan, liksom människor från alla yrken är kallade att stoppa denna ”marsch genom institutionerna”, denna infiltration, genom *bön och arbete i biblisk-kristen betydelse*.

Utblick

90. Den nutida utvecklingen inom kyrkor och samhälle är *förutsagd* i den Heliga Skrift.

91. Den kännetecknar den tid, då satans antikristliga världshärskare skall träda fram.

92. Men Jesus Kristus skall komma tillbaka i makt och härlighet och göra slut på ”*laglöshetens människa*” (2 Tess 2:8).

93. Eftersom vi inte vet *när* Jesus kommer tillbaka, gäller det att verka så länge dagen är.

94. Vi tjänar Jesus Kristus och uppbyggandet av hans församling av *tacksamhet* för hans ställföreträdande offer på korset och i *kärlek* till honom - i vissheten att segern tillhör Honom.

95. ”Men den grund som Gud lagt står fast. Den är märkt med orden: *Herren känner dem som är hans* och: Den som åkallar Herrens namn skall avhålla sig från orättfärdighet” (2 Tim 2:19). Amen.

Publisher:

Christians for Truth (CFT) International, P.Bag 250

3268 Kranskop, RSA, Phone: (032)4815512 / Fax 5507
From overseas: 0027-32-481-5512 / Fax 5507

ISBN 1-875026-05-3

In Germany: Christen für die Wahrheit, Osterlängstr. 47
73527 Schwäbisch Gmünd, Tel. 07171-700430 / Fax 700431